

DKO-II.022.112.2016.BB

Warszawa, dnia 23-06-2016 r.

Pan
Michał Kanownik
Prezes Zarządu
ZIPSEE „Cyfrowa Polska”
ul. Ogrodowa 58
00 – 876 Warszawa

Szanowny Panie Prezesie,

w związku z pismem z dnia 29 lutego 2016 r. dotyczącym *przepisów ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. poz. 1688)* poniżej przedstawiam stosowane wyjaśnienia.

Odpowiadając na pierwsze pytanie dotyczące odbioru zużytego sprzętu z miejsca dostawy nowego sprzętu informuję, że zgodnie z art. 37 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym dystrybutor (w tym podmiot realizujący sprzedaż za pomocą środków porozumiewania się na odległość), dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony.

Jednocześnie informuję, że ustawa z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym wskazuje, że odbiór zużytego sprzętu jest realizowany w ramach dostarczenia nowego sprzętu, a więc zarówno dostarczenie sprzętu jak i odbiór zużytego sprzętu winien nastąpić jednocześnie. Nie oznacza to jednak, że dostawca i odbiorca nie mogą ustalić innego dogodnego dla obu stron terminu, w którym zużyty sprzęt zostanie odebrany od użytkownika (ale tylko za wzajemną zgodą). Ponadto warto zaznaczyć, że zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2014 r. poz. 827) konsument nie może zrzec się praw przyznanych mu w ustawie, postanowienia umów mniej korzystne dla konsumenta niż postanowienia ustawy są nieważne, a w ich miejsce stosuje się przepisy ustawy. Mając powyższe na uwadze należy uznać, że klient zamawiający sprzęt do domu nie może zrzec się uprawnienia nadanego mu w art. 37 ust. 2

ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, w związku z czym dystrybutor jest zobowiązany do odbioru zużytego sprzętu tego samego rodzaju i pełniącego te same funkcje co sprzęt dostarczony niezależnie od wcześniejszych ustaleń pomiędzy nabywcą (który ostatecznie zmienił stanowisko) a dystrybutorem.

Jednocześnie informuję, że celem ustawodawcy uchwalającego przepisy ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym było ułatwienie użytkownikom pozbywania się odpadów w postaci zużytego sprzętu dlatego też odbiór zużytego sprzętu ma nastąpić w miejscu, do którego miał być dostarczony nowy sprzęt nawet jeżeli „*listonosz nie zastał kupującego w domu*” i pozostawił produkt w placówce pocztowej. Dystrybutor może również zapewnić odbiór zużytego sprzętu przez poinformowanie klienta o danych konkretnego podmiotu posiadającego zezwolenie na zbieranie odpadów, który odbierze od niego odpad po telefonicznym umówieniu terminu. Ponownie jednak wskazać należy, że rozwiązanie takie może zostać zastosowane tylko za zgodą klienta. Przy tym należy zaznaczyć, że dystrybutor ponosi pełną odpowiedzialność za realizację obowiązku, o którym mowa w art. 37 ust. 2 ww. ustawy. Informuję także, że nie można uznać za realizację wspomnianego obowiązku propozycji Pana Prezesa dołączenia do produktu bardzo precyzyjnej informacji o najbliższym miejscu bezpłatnego odbioru zużytego sprzętu.

Odnosząc się do pytania drugiego w sprawie przygotowywania zużytego sprzętu do ponownego użycia stwierdzić należy, że zużyty sprzęt, który zostanie poddany tej formie odzysku, polegającej na sprawdzeniu, czyszczeniu lub naprawie odpadów, będąc ponownie wprowadzony na rynek jako sprawny sprzęt nie jest uznawany za nowy produkt, podobnie jak w przypadku naprawy sprzętu, który nie jest jeszcze odpadem. Oznacza to, że odpowiedzialność za jakiego zagospodarowanie nadal ponosi wprowadzający, który dokonał po raz pierwszy wprowadzenia tego sprzętu na rynek krajowy.

Mając na uwadze pytanie nr 3 informuję, że zgodnie z art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym za niekompletny zużyty sprzęt uważa się zużyty sprzęt, który nie zawiera istotnych, z uwagi na przeznaczenie sprzętu do jakiego został zaprojektowany, części składowych, podzespołów i materiałów eksploatacyjnych, stanowiących część sprzętu, z którego powstał zużyty sprzęt, w dniu wprowadzenia do obrotu tego sprzętu. Odnosząc się zatem do przytoczonej przez Pana Prezesa suszarki bez kabla zasilającego przyjąć należy, że kabel zasilający jest istotną, z uwagi na przeznaczenie suszarki, częścią składową tej suszarki, która stanowiła jej część w dniu wprowadzenia do obrotu. Oznacza to tym samym, że suszarka bez kabla zasilającego będzie spełniała definicję niekompletnego zużytego sprzętu i winna być zebrana tylko przez jeden z podmiotów wskazanych w art. 35 ust. 1 ww. ustawy. Niemniej jednak nie oznacza to, że użytkownik nie może przekazać podmiotowi, który dostarczył mu nowy sprzęt i posiada zezwolenie na transport odpadów niekompletnego zużytego sprzętu, jednakże odpady te

muszą być ostatecznie dostarczone do zbierającego będącego jednym z podmiotów wspomnianych powyżej.

W związku z pytaniem nr 4 wyjaśnić należy, że do dnia 31 grudnia 2017 r. mają zastosowanie przepisy art. 2 ust. 2 pkt 1, 2 i 3 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Natomiast w myśl art. 142 pkt 4 ww. ustawy art. 2 ust. 2 pkt 4 – 10 stosuje się od dnia 1 stycznia 2018 r. Odnosząc się jednak do budynkowych instalacji klimatyzacyjnych, monitorów wielkoformatowych LFD oraz elektronicznych produktów medycznych informuję, że w celu ustalenia czy do 31 grudnia 2017 r. urządzenia te będą sprzętem w rozumieniu ww. ustawy należy wziąć pod uwagę definicję sprzętu określoną w art. 4 pkt 13 ww. ustawy oraz czy istnieje możliwość zaklasyfikowania przedmiotowych urządzeń do jednej z 10 grup sprzętu wskazanych w załączniku nr 6 do ustawy. Przy tym zaznaczyć należy, że zakresem ustawy nie będzie objęty sprzęt specjalnie zaprojektowany i instalowany jako część urządzenia, które nie jest sprzętem i który może spełniać swoją funkcję tylko jako część tego urządzenia oraz wielkogabarytowe, stacjonarne narzędzia przemysłowe, które zgodnie z art. 4 pkt 19 ww. ustawy stanowią wielkogabarytowe zespoły maszyn, urządzeń lub elementów składowych, współpracujących ze sobą w celu konkretnego zastosowania, trwale instalowane i odinstalowywane w konkretnym miejscu przez profesjonalny personel oraz użytkowane i utrzymywane przez profesjonalny personel w przemysłowym obiekcie produkcyjnym lub w obiekcie badawczo-rozwojowym.

Jednocześnie mając na uwadze fakt, że do końca 2017 r. zakres ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym jest tożsamy z ustawą z dnia 29 lipca 2005 o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym można odnieść się do „Wytucznych technicznych dla oceny wyrobu w zakresie jego podlegania przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym”, które zostały zamieszczone na stronie internetowej Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska. Zgodnie ze szczególnym przypadkiem nr 3 znajdującym się w ww. dokumencie należy wskazać, że ustawa nie przewiduje wyłączenia z zakresu jej stosowania dla urządzeń elektrycznych i elektronicznych podłączanych i pracujących w instalacjach. Jako przykłady takich urządzeń będących sprzętem podano m.in. pompy elektryczne w instalacjach wodno-kanalizacyjnych, urządzenia klimatyzacyjne podłączone do instalacji klimatyzacyjnej itp. Natomiast jako przykłady elementów instalacji, które, pomimo że są wprowadzane na rynek jako osobny produkt, nie spełniają poza instalacją swej bezpośredniej funkcji cechującej produkt finalny, są częścią instalacji i nie są sprzętem w rozumieniu ustawy podano m.in. kable, liczniki energii elektrycznej, bezpieczniki i wyłączniki instalacyjne, wkładki topikowe, przełączniki itp.

Z kolei od 1 stycznia 2018 r., jeżeli wymienione w piśmie urządzenia będą spełniały wymogi wyłączeń tj. np. budynkowe instalacje klimatyzacyjne będą spełniały definicję wielkogabarytowych stałych instalacji, będą wyłączone spod zakresu ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Jednakże wskazać należy, że to producent powinien dokonać oceny czy dane urządzenie może zostać uznane za sprzęt w rozumieniu ustawy, gdyż to on dysponuje pełną wiedzą na temat paramentów technicznych danego urządzenia oraz jego przeznaczenia.

Odpowiadając na ostatnie pytanie dotyczące wkładów do drukarek informuję, że każde urządzenie spełniające definicję sprzętu, o której mowa w art. 4 pkt 13 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz do 31 grudnia 2017 r. zaklasyfikowane do jednej z 10 grup sprzętu wymienionych w załączniku nr 6 do ww. ustawy, a także które nie będzie stanowiło urządzenia, o którym mowa w art. 2 ust. 2 ustawy będzie podlegało pod jej przepisy. Oznacza to tym samym, że wkłady do drukarek będą sprzętem w rozumieniu ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym jeżeli będą spełniały wyżej wymienione kryteria. Jednocześnie informuję, że w dokumencie opracowanym przez Komisję Europejską (KE) pn. *Frequently Asked Questions on Directive 2012/19/EU on Waste Electrical and Electronic Equipment (WEEE)*, który w polskiej wersji językowej znajduje się na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska, KE wyjaśnia, że „(...) wkłady do drukarek, które zawierają części elektryczne, a ich właściwe funkcjonowanie jest zależne od prądu elektrycznego lub pól elektromagnetycznych są objęte zakresem Dyrektywy. Wkłady do drukarek składające się jedynie z tuszu i zbiornika, bez części elektrycznych, nie są objęte zakresem stosowania Dyrektywy”. Jeżeli chodzi natomiast o sprawozdanie o wprowadzonym sprzęcie informuje, że winna być w nim wykazana masa całego urządzenia a więc wkładu do drukarki wraz z tuszem. Wydaje się, że nie powinno to również nastęrczać problemu z rozliczeniem wymaganego poziomu zbierania zużytego sprzętu gdyż rozliczeniu podlega grupa sprzętu, do którego należeć będą wkłady do drukarek, w której znajdują się również inne rodzaju sprzętu.

Niniejsza odpowiedź nie stanowi wiążącej wykładni prawa, w szczególności nie jest prawnie wiążąca dla organów administracji orzekających w sprawach indywidualnych.

Z poważaniem

Magda Gosk
Dyrektor
Departament Gospodarki Odpadami
/ – podpisany cyfrowo/

Potwierdzam zgodność kopii z dokumentem elektronicznym:

Identyfikator dokumentu	84762.247730.305480
Nazwa dokumentu	Do ZIPSEE Cyfrowa Polska odp na pyt dot. ustawy zsee.pdf
Tytuł dokumentu	Do ZIPSEE Cyfrowa Polska odp na pyt dot. ustawy zsee.docx
Sygnatura dokumentu	DGO-II.022.112.2016
Data dokumentu	2016-06-23 19:33:23
Skrót dokumentu	658AB9EEF4041D675396BAF4BBB54EA67F918B8B
Wersja dokumentu	1.5
Data podpisu	2016-06-23 19:33:11
Podpisane przez	Magda Gosk Dyrektor

EZD 3.17.1457.1936.6753

Data wydruku: 2016-06-24 08:29:42

Autor wydruku: Zaliwski Tomasz Starszy Inspektor